

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Økonomi- og Valutaudvalget

2010/2105(INI)

20.10.2010

UDKAST TIL BETÆNKNING

om innovativ finansiering på globalt og europæisk plan
(2010/2105(INI))

Økonomi- og Valutaudvalget

Ordfører: Anni Podimata

Ordfører for udtalelse (*): Udviklingsudvalget

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 50

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE	10

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om innovativ finansiering på globalt og europæisk plan (2010/2105(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 17. juni 2010 og 11. december 2009,
- der henviser til protokollen fra ØKOFIN-mødet den 19. oktober 2010 og til den heri citerede rapport til Det Europæiske Råd,
- der henviser til det belgiske formandskabs program, navnlig forslagene om innovativ finansiering,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2010 om skat på finansielle transaktioner¹,
- der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2010 om den finansielle, økonomiske og sociale krise²,
- der henviser til sin beslutning af 22. september 2010 om europæiske tilsynsmyndigheder³ og særlig sin beslutning af 22. september 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger⁴, af 22. september om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed⁵, af 22. september 2010 om oprettelse af en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed⁶ og af 22. september 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici⁷,
- der henviser til arbejdspapir fra Kommissionens tjenestegrene om innovativ finansiering på globalt og europæisk plan (SEK(2010)0409) og til Kommissionens meddelelse om beskatning af den finansielle sektor (KOM(2010)0549/5),
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregister (KOM(2010)0484/5),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om Bankafviklingsfonde (KOM(2010)0254),
- der henviser til G20-erklæringen udstedt i Washington den 15. november 2008, G20-erklæringen udstedt i London den 2. april 2009 og ledernes erklæring efter G20-topmødet i Pittsburgh den 25. september 2009,
- der henviser til IMF's 2010-rapport til G20 om beskatning af den finansielle sektor,

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0056.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0376.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0336.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0334.

⁵ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0337.

⁶ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0339.

⁷ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0335.

- der henviser til OECD's rådgivende fagforeningskomités papir af 15. februar 2010 "The parameters of a financial transaction tax and the OECD global public good resource gap, 2010-2020",
- der henviser til OECD's 2010-rapport "The elephant in the room: the need to deal with what banks do",
- der henviser til det østrigske økonomiske forskningsinstituts (WIFO) undersøgelsesrapport fra marts 2008, "A General Financial Transaction Tax: Motives, Revenues, Feasibility and Effects",
- der henviser til Foundation for European Progressive Studies' papir fra marts 2010, "Financial Transaction Taxes: Necessary, Feasible and Desirable",
- der henviser til Centre for Economic Policy Research's undersøgelsesrapport fra december 2008, "Benefits of a Financial Transactions Tax",
- der henviser til Kommissionens beretning – Resultattavle for statsstøtte - Beretning om den seneste udvikling inden for krisestøtte til den finansielle sektor (KOM(2010)0255),
- der henviser til Notre Europe's undersøgelsesrapport "An ever less carbonated Union? Towards a better European Taxation against climate change",
- der henviser til slutdokumentet fra september 2010 fra FN's generalforsamlings plenarmøde på højt niveau, "Keeping the promise: united to achieve the Millennium Development Goals",
- der henviser til erklæringen fra januar 2010 fra syvende plenarmøde i Styringsgruppen for Innovativ Udviklingsfinansiering i Santiago,
- der henviser til ekspertudvalgsrapporten fra 2010 til Taskforce on International Financial Transactions for Development, "Globalising Solidarity: The Case for Financial Levies",
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0000/2010),
 - A. der henviser til, at den globale finansielle og økonomiske krise i 2007 var af et hidtil uset omfang og afslørede, at de forskrifs- og tilsynsmæssige rammer for det globale finansielle system led under væsentlige funktionssvigt, der kan beskrives som en kombination af uregulerede finansielle markeder, alt for komplekse produkter og uigenemsigtige jurisdiktioner,
 - B. der henviser til, at den bemærkelsesværdige stigning i omfanget af finansielle transaktioner i den globale økonomi i løbet af det seneste årti - et omfang, der i 2007 nåede et niveau, der var 73,5 gange højere end verdens nominelle BNP, hovedsaglig som følge af boomet på derivatmarkedet - klart illustrerer, at der i stadig stigende grad er tale om en manglende forbindelse mellem finansielle transaktioner og den virkelige økonomis behov,

- C. der henviser til, at den finansielle sektor er stærkt afhængig af handelsmønstre, f.eks. højfrekvenshandel, som fortrinsvis sigter mod udbytte på kort sigt og er sårbare over for overdreven gearing, som var en af hovedårsagerne til den finansielle krise; der henviser til, at dette har ført til overdreven prisvolatilitet og vedvarende afvigelser i aktie- og råvarepriserne i forhold til deres basisniveauer,
- D. der henviser til, at der på G20-tomødet i Washington i 2008 og i Pittsburgh i 2009 nåedes til enighed om at iværksætte reformer for at styrke de finansielle markeder og de forskriftsmæssige rammer herfor og for at få finansielle institutioner til at påtage sig deres del af ansvaret for turbulensen på de finansielle markeder,
- E. der henviser til, at det overalt i verden er skatteyderne, der har båret størstedelen af udgifterne; der henviser til, at der er et stigende krav om, at finansielle institutioner og aktører skal yde et rimeligt bidrag til dækning af udgifterne,
- F. der henviser til, at det navnlig i EU forholder sig sådan, at udgifterne til redningsaktioner har udløst en efterfølgende skattekrisse, som har bebyrdet de offentlige budgetter og bragt jobskabelse og velfærdsforanstaltninger i alvorlige fare,
- G. der henviser til, at kortsigtede dispositioner og spekulation på de finansielle markeder mod europæiske statsobligationer i væsentlig grad bidrog til at forværre den statslige underskudskrise i eurozonen i perioden 2009-2010 og har blotlagt den nære sammenhæng mellem manglende effektivitet i den finansielle sektor og problemer med at garantere de offentlige financers langsigtede holdbarhed,
- H. der henviser til, at dette gav anledning til den igangværende debat om europæisk økonomisk styring, hvori et af nøgleelementerne bør være foranstaltninger til styrkelse af koordineringen af beskatningspolitikker for at sikre retfærdig beskatning og udvirke en forskydning af skattebyrden bort fra arbejde og i retning af aktiviteter med store negative eksternaliteter,
- I. der henviser til, at krisen har understreget behovet for at finde nye, retfærdige og bæredygtige indtægtskilder for at sikre, at finanspolitisk konsolidering reelt kombineres med langsigtet økonomisk genrejsning og holdbare offentlige finanser, jobskabelse og social integration, som er centrale prioriteringer i EU 2020-strategien,
- J. der henviser til, at de alvorlige budgetmæssige begrænsninger som følge af den nylige krise kommer på et tidspunkt, hvor EU har afgivet særdeles vigtige tilsagn på globalt plan, hovedsagelig vedrørende klimaændringsmål, 2015-udviklingsmålene og udviklingsbistand, navnlig til tilpasning til og afbødning af virkningerne af klimaændringer i udviklingslandene,
- K. der henviser til, at Det Europæiske Råd den 17. juni 2010 erklærede, at EU bør føre an i bestræbelserne på at fastsætte en global tilgang til indførelsen af ordninger med afgifter og skatter for finansielle institutioner, og efterlyste en nærmere undersøgelse og yderligere uddybning af spørgsmålet om indførelse af en global afgift på finansielle transaktioner,
- 1. tager Kommissionens hidtil udførte arbejde til efterretning, men beklager dens åbenlyse modvilje mod at fremsætte konkrete forslag og dens undladelse af et reagere på

Parlamentets opfordring i dets beslutning fra marts 2010 til at undersøge gennemførigheden af en afgift på finansielle transaktioner i EU;

2. påpeger, at en forhøjelse af de nuværende beskatningsværktøjers skatteprocenter og en udvidelse af disse værktøjers anvendelsesområde samt yderligere nedskæringer i de offentlige udgifter hverken er nogen tilstrækkelig eller nogen holdbar løsning med henblik på imødegåelse af de største fremtidige udfordringer på europæisk og globalt plan;
3. understreger, at hovedfordelen ved innovative finansieringsinstrumenter, i sammenligning med traditionelle finansieringsinstrumenter, er deres dobbelte fordel, da de kan bidrage til at nå vigtige politiske mål, f.eks. stabilitet på de finansielle markeder, og samtidig er forbundet med et betydeligt indtægtspotentiale;

Beskattning af den finansielle sektor

4. mener, at indførelsen af en afgift på finansielle transaktioner kan være med til at takle problemet med de omsigribende og yderst skadelige handelsmønstre på de finansielle markeder, f.eks. kortsigtede dispositioner og automatiseret højfrekvenshandel, og begrænse spekulation; påpeger, at en afgift på finansielle transaktioner således ville forbedre markedseffektiviteten, begrænse overdreven prisvolatilitet og skabe incitamenter for den finansielle sektor til at foretage langsigtede investeringer med merværdi for den virkelige økonomi;
5. fremhæver indtægtspotentialet ved en lav afgift på finansielle transaktioner, som i kraft af en sådan afgifts store skatTEGRUNDLAG årligt ville indbringe næsten 200 mia. EUR på EU-plan og 650 mia. USD på globalt plan; mener, at den finansielle sektor på denne måde ville kunne yde et betydeligt bidrag til dækning af omkostningerne ved krisen og til holdbare offentlige finanser;
6. er bekymret over, at der er en høj risiko for, at momentet bag forslaget om at indføre en global afgift på finansielle transaktioner er ved at gå tabt, og beklager, at G20 ikke hidtil har været i stand til at fremme meningsfyldte fælles initiativer på dette punkt; opfordrer G20-lederne til at nå frem til en aftale om det minimum af fælles elementer, der skal gælde for en global afgift på finansielle transaktioner;
7. opfordrer indtrængende EU til, hvis der ikke inden for de næste få måneder nås til enighed om en international aftale, at forelægge lovgivningsmæssige forslag om indførelse af en EU-afgift på finansielle transaktioner; understreger, at en lav procentsats på mellem 0,01 og 0,05 % ville forhindre større aktivitetsforskydninger i retning af andre jurisdiktioner med lavere beskatning;
8. påpeger, at nogle EU-medlemsstater allerede har indført lignende former for afgifter på transaktioner, uden at dette tilsyneladende har haft negative følger;
9. understreger endvidere, at en forskydning af rent spekulative transaktioner i retning af andre jurisdiktioner ikke ville få negative følger, men derimod muligvis bidrage til øget markedseffektivitet;
10. understreger, at central clearing og afvikling af værdipapirtransaktioner inden for det

centraliserede europæiske marked gør det teknisk muligt, administrativt billigt og enkelt at indføre en EU-afgift på finansielle transaktioner;

11. beklager, at Kommissionens nylige meddelelse går imod indførelsen af en EU-afgift på finansielle transaktioner, ikke på grundlag af omfattende, velunderbygget forskning, men på grundlag af det generelle argument om den konkurrencemæssige ulempe for EU's økonomi;
12. opfordrer Kommissionen til i sin gennemførighedsundersøgelse også at se på transaktioners og indtægters geografiske asymmetri og muligheden for at indføre en gradueret eller differentieret afgiftsprocentsats på basis af aktivkategori, den berørte aktørs art eller transaktionens korttidskarakter eller spekulative karakter;
13. understreger, at en EU-afgift på finansielle transaktioner bør have det bredest mulige grundlag for at garantere lige vilkår på de finansielle markeder og ikke forskyde transaktioner i retning af mindre gennemsigtige vehikler; mener derfor, at alle spot- og derivattransaktioner på markederne samt Over-The-Counter (OTC)-derivater bør være omfattet;
14. glæder sig i den forbindelse over Kommissionens nylige forslag om OTC-derivater og short- selling, ifølge hvilket der skal gælde udtrykkelige krav vedrørende central clearing og handelsregistre for alle OTC-derivattransaktioner, hvorved der åbnes fuld mulighed for at indføre denne EU-afgift på finansielle transaktioner på et bredt grundlag;
15. understreger betydningen af omfattende regler om undtagelser og tærskler for at sikre, at hovedbyrden ikke lægges over på detailinvestorer og enkeltpersoner;
16. glæder sig over IMF's nylige forslag, som støttes af Kommissionen, om at indføre en afgift på bankaktiver for at gøre det muligt for hvert enkelt land at opkræve mellem 2 og 4 % af BNP til finansiering af fremtidige kriseløsningsmekanismer; er af den opfattelse, at bankafgifter bør stå i forhold til det berørte kreditinstituts systemiske betydning og til det risikoniveau, der er forbundet med en aktivitet;
17. understreger imidlertid, at bankafgifter, da de er baseret på balanceførte positioner, ikke kan bruges til at begrænse finansiel spekulation og regulere den grå banksektor yderligere; betoner derfor, at bankafgifter ikke kan erstatte eller betragtes som et alternativ til en afgift på finansielle transaktioner;
18. noterer sig IMF's forslag om en afgift på finansielle aktiviteter, som støttes i den nylige meddelelse fra Kommissionen; understreger, at en afgift på finansielle aktiviteter er et rent indtægtsorienteret beskatningsværktøj og derfor ikke har noget direkte eller indirekte potentiale i henseende til genopretning af markedsbalancen eller begrænsning af spekulation i finansielle transaktioner; fremhæver ydermere, at afgifter på finansielle aktiviteter, selv om de gives det bredest mulige anvendelsesområde, er forbundet med et lavere indtægtspotentiale end afgifter på finansielle transaktioner; er derfor af den opfattelse, at en afgift på finansielle aktiviteter kun kan være et supplement til en afgift på finansielle transaktioner;
19. er klar over, at der findes forskellige muligheder for at forvalte de ekstra indtægter fra

beskatning af den finansielle sektor på både nationalt og europæisk plan; er overbevist om, at det af hensyn til beskyttelsen af ovennævnte innovative finansieringsværktøjers europæiske merværdi bør sikres, at en betydelig del af disse indtægter tildeles EU-budgettet til finansiering af EU-projekter og EU-politikker;

Eurobonds

20. støtter fuldt ud eurobonds som et fælles gældsforvaltningsinstrument baseret på gensidig pooling af dele af medlemsstaternes statsgæld for at sikre lavere rentesatser; opfordrer Kommissionen til at foretage en tilbundsgående konsekvensvurdering vedrørende muligheden for at anvende eurobonds;
21. støtter tanken om at udstede fælles eurobonds med henblik på finansiering af Europas betydelige infrastrukturbehov og strukturelle projekter inden for rammerne af EU 2020-strategien;
22. mener, at det på lang sigt vil være forbundet med betydelig merværdi at have en permanent EU-institution med kompetence til at udstede eurobonds, både til sikring af stabiliteten på nationale obligationsmarkeder og til fremme af investering i projekter på EU-plan; er af den opfattelse, at dette spørgsmål bør undersøges til bunds inden for rammerne af den igangværende debat om bedre økonomisk styring;

CO2-afgift

23. understreger, at principippet om, at forureneren betaler, fuldt ud bør integreres i den nuværende beskatningsmodel gennem anvendelse af innovative finansieringsværktøjer med det formål at lægge afgiftsbyrden over på aktiviteter, der forurener miljøet;
24. støtter derfor tanken om at indføre en CO2-afgift i europæiske sektorer, der ikke er omfattet af emissionshandelsordningen, samt om at foretage en omfattende revision af direktivet om energibeskattning for at gøre CO2-emissioner og energiindhold til et af de grundlæggende kriterier for beskatning af energiprodukter;
25. understreger, at begge værktøjer er forbundet med en stor dobbelt fordel, idet de på den ene side skaber store incitamenter for at gå over til CO2-fri og bæredygtige og vedvarende energikilder og, på den anden, betydelige ekstra indtægter;
26. er af den opfattelse, at der må findes hensigtsmæssige værktøjer til indførelse af en CO2-afgift på importerede produkter og tjenesteydelser for at undgå konkurrencemæssige ulemper for det indre marked;
27. mener, at en europæisk CO2-afgift i stil med den merværdiafgift, der pålægges hvert eneste produkt på det indre marked, ville være det mindst forvridende og mest retfærdige værktøj; foreslår som et alternativ en korrektion i form af en grænsebeskatning, som skal forhandles på plads inden for rammerne af WTO, for at sikre, at der lægges CO2-afgifter på tredjestatsprodukter, der importeres til det indre marked;

Udviklingsfinansiering

28. understreger, at innovativ udviklingsfinansiering kan hjælpe traditionelle udviklingsbistandsmekanismer til at nå deres mål til tiden; betoner, at innovativ udviklingsfinansiering bør være kendtegnet ved diversificeret finansiering for at nå det højeste indtægtspotentiale, men også være fuldt tilpasset det enkelte lands prioriteringer og give det stor råderet over midlerne;
29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Det Europæiske Råd, EIB, ECB og IMF.

BEGRUNDELSE

The general framework into which the debate on innovative financing is taking place

The global economic and financial crisis of 2007-2009 has exposed the severe weaknesses in the regulatory and supervisory framework of the global financial system. Financial transactions today are characterised by an enormous rise of volume and by a remarkable discrepancy between the volume of financial transactions and of the underlying needs in the "real world". Moreover new trading patterns such as short term investing and automated high frequency trading have taken a central role in the global financial trends and have led to excessive volatility and risk taking.

It is clear that the financial sector switched to a large extent its role of financing the needs of the real economy to short term profits through operations that can severely affect market prices.

In EU the financial crisis was followed by a fiscal crisis in 2009-2010, an important factor of which was the excessive and in several occasions unjustified pressures of the markets against national bonds. It was once more short term and highly speculative transactions that were in the middle of that crisis and have underlined the clear connection between inefficient financial regulatorion and supervision and the sustainability of public finances.

The problems caused by that behaviour of the markets were fully impacted on public finances and citizens around the world, when in the outburst of the crisis trillions of dollars were spent on bailing out the main players of the financial sector that were "too big to fail".

The economic costs of the crisis are still to be fully assessed, since apart from the bailing out costs, the crisis has led to an important slowdown of the global economy and has triggered unprecedeted levels of government deficits (according to 2010 OECD data the estimated size of fiscal consolidation is projected at 300-370 billion dollars for the next years).

However, what is clear by now is that the world and EU can not afford and should not allow for another crisis of a similar magnitude. The first reactions at the global level (in the G20 summits that followed the outburst of the crisis) but also at EU level were to go forward with concrete regulatory and supervisory changes that would help shape a safer financial environment and would prevent similar crisis in the future.

However this is not enough: taxpayers are assuming today the main burden of the cost of the crisis not only through direct contributions but also due to rising unemployment, falling incomes, reduced access to social services and rise in inequalities.

In order to provide with comprehensive and integrated responses to the crisis we need new tools which can:

- Curb speculation and reinstore the main role of the financial sector towards covering real economy's needs and supporting long term investments;
- Guarantee a fair distribution of the burden especially amongst the key financial

players;

- Create new additional resources to meet the key global and European challenges such as climate change and development goals and to achieve a long term higher growth in the framework of the EU 2020 strategy.

The choice of innovative financing - The "Double Dividend"

In order to deal with those three targets we need tools that can assume multiple roles.

Traditional taxation tools, focused only on revenues raising, are not sufficient. Moreover cuts on public expenditures and further increases of the rates of existing taxation can not be a sustainable response given the current demand for boosting global and European growth. We need to opt for a stimulus rather than a single approach austerity strategy and in that sense the debate on innovative financing tools should become our key priority.

Innovative financing tools can address today's challenges as they can assume at the same time a regulatory role (for example by reinforcing market efficiency, transparency and stability) and a revenue raising role (by generating important and new resources for EU and national budgets).

The allocation of the additional revenues

EU and national policy makers are focusing their interest on the revenue potential deriving from those new financing tools. However what we should not forget is that only after an agreement on the implementation of an innovative tool, can we really discuss in concrete regarding the new revenues.

There are different arguments and choices to be made regarding the management of those revenues. However in principle we should agree that in order for those innovative financing tools to have the added value we need them to have, a substantial part of those revenues should be allocated at a EU budget to finance EU projects and policies.

One should not forget that the critical point today is to reach an agreement and implement innovative financing tools, the allocation of revenues coming in second.

Taxation on Financial Sector

Contrary to any other industry providing goods and services to final consumers, the financial sector is largely untaxed. In EU there is a basic VAT exemption approach for all basic financial activities. At the same time financial sector's activities stand for 73.5% of global GDP and therefore their tax exemption a major market distortion.

The idea of a tax on financial transactions (FTTs) -already suggested since 1930s - presents an important advantage especially today in the aftermath of the crisis. By placing an FTT we can curb speculation and stabilize markets, we can create incentives for long term investments, we can put an audit trail on every transaction and thus reinforce transparency and we can make the financial actors assume their fair share for the cost of the crisis. Moreover with the revenues potential of a 0.05% FTT being nearly 200 bn € in EU and

650 bn \$ at global level, it can decisively contribute to the need for new and sustainable resources.

The global crisis has revealed the need for global responses and therefore the introduction of a global scale FTT is of course the best possible way to move forward. However and in spite of the progressive views of the G20 summits right after the crisis, there seems to be today a retreat towards "business as usual". If we leave this momentum go by and opt for inaction, we will be unable to draw the right lessons of the crisis and deem our economies for yet another hit in the years to come.

EU is today the biggest financial market of the world and as such its own interest is not to "hide" behind the reluctance of its international partners but to lead the way both at global and European level.

The long anticipated impact assessment by the Commission on the feasibility of an EU FTT - already asked by the EP since March 2010 but absent from the Commission's Communications of April and October 2010 - should be presented as soon as possible. It should constitute the first step towards legislative proposals for the introduction of an EU FTT. At the same time this will provide a clear mandate for the EU to put pressure at G20 level.

Regarding the argument on competitiveness risks possibly caused by unilateral introduction of an EU FTT, the recent examples of UK stamp duty or of the Hong Kong FTT show that a well designed FTT can efficiently deal with that risk and avoid transaction flaws. Moreover investors are not going to be keen to opt for less known or opaque jurisdictions if the transaction costs are low. The main actors tempted to "migrate" will be the extremely short term traders (which will assume the main burden), but even if parts of short term transactions fly outside EU, this could be of an added value for the European economy.

The main features for an EU FTT should be:

- Low rate, between 0.01% and 0.05% so that there is no important risk for transaction flaws;
- Broad tax base including every type of transaction, in order to enable a level playing field and avoid flaws towards less regulated parts of the financial sector;
- Clearly defined exemptions and thresholds, taking into account the needs of the retail and small investors.

Additionally to FTT the current debate on the taxation of financial sector includes two other instruments: bank levies and Financial Activities Taxes (FATs).

Both of them seem to have the support from IMF and the Commission. However apart from the fact that the revenue potential of both is lower than the one from FTT, the main characteristic in both cases is the absence of the "regulatory value". Neither bank levies nor FATs can directly contribute to curbing speculation and reinforcing market stability and efficiency. Bank levies are based on balance sheet positions leaving outside the

transactions in shadow banking systems, which are the ones presenting the main leverage risks. FATs constitute taxation on the profits deriving from financial transactions but irrespective of the "quality" transaction itself.

Therefore they can in no way constitute an alternative to a FTT. Each one however can assume a supplementary role:

Bank levies as a tool to finance national crisis resolution funds in the banking sector, ensuring that in the case of a next crisis its costs will be bared by the sector itself.

FATs as an additional tool in the case that after introducing FTT the rents of financial sector continue to be excessively high and taxation equity principle would imply additional tax.

Eurobonds

The idea for a common European financial instrument that will enable a common debt management through the mutual pooling of parts of national sovereign debt has been debated for a long time. However in the light of the recent financial and fiscal crisis, the need for reinforcing economic governance and putting in place permanent tools and mechanisms became more clear than ever.

In that sense it is today more appropriate than ever to go through with an in depth impact assessment fully analyzing the different potentials vis a vis Eurobonds.

At the same time the idea of Eurobonds has been also linked to financing key projects and infrastructures at EU level. This is an additional potential that we can welcome and ask to be included in the abovementioned feasibility study.

Given that Eurobonds are now assuming a diverse role it would also be of added value to fully assess the possibility to establish a permanent EU institution under the responsibility of which Eurobonds issuing and managing will fall.

Taxation of the energy sector

Sectors like labour are currently assuming the main tax burden and sectors with important and negative externalities in the contrary are not assuming their fair share. Apart from the financial sector, the sector of environmental polluting activities falls in that category. We need to put in force the principle "the polluter pays" in order to enable the shift of tax burden from labour to polluting activities.

Currently the EU ETS covers only specific parts of the European economy and mainly industrial sectors. At the same time the Directive on Energy Taxation makes no differentiation between low and high CO₂ content services neither does it use the criteria of energy content or energy efficiency. This neutral approach constitutes a disadvantage regarding energy efficient fuels, carbon free activities and products and is completely inconsistent with the main EU climate change goals.

Some Member States have already dealt with this inconsistency at national level by

introducing a carbon tax. Although we should welcome such initiatives, the need for a coordinated EU approach is substantial for the functioning of the internal market.

We need to revise the current Energy Taxation Directive in order to include the criteria of CO₂ emissions and energy content. Moreover in order to safeguard the competitiveness of the EU internal market, different options should be fully envisaged regarding non EU products entering internal market that do not comply with those criteria. Negotiating a Border Taxation Adjustment in the framework of WTO can be an option. However the most comprehensive way out would be to put in place a common EU Carbon Added Tax levied on every product in the European market.

However what should be fully taken into account is that neither option should be to the detriment of vulnerable consumers neither lead to new forms of energy poverty. The recent example of the French constitutional court rejecting the proposal for a carbon tax on the basis it was placing overwhelming burden on households, is a clear sign that any proposal should be well balanced and safeguard a fair transition period.

Taxation for Development

Development aid policies such as Millennium Development Goals can use the abovementioned innovative tools as revenue raising sources. At the same time there are possibilities for specialised innovative financing tools linked only to development policies such as the recent Commission's proposal for a Global Climate Change Financing Mechanism in favour of the most vulnerable and poorest developing countries and the air tickets levies. In either case what is important is to safeguard strong country ownership and full alignment to each country's priorities.